

விபஸ்ஸனா செய்தி மடல்

(விபஸ்ஸனா : ஸயாஜி ஊபாகின் வழிமரபில், திரு சத்திய நாராயண கோயங்கா அவர்களால்
போதிக்கப்படும் தியான முறை)

ஜூலை 2020

தொகுப்பு. 30, எண். 8, 5 ஜூலை. 2020

இந்த மாத இதழை வெளியிடுவோர் விபாசனா ஆராய்ச்சி மையம்

வலைதளம் : www.vridhamma.org பன்னொட்டு வலைதளம்: www.dhamma.org .

தம்மா பொன்மொழிகள்

சரத, பிக்கவே, சாரிகம் பஹுஜன ஹிதாய, பஹுஜன சுகாய,
லோகானுகம்பாய அத்தாயா ஹிதாய சுகாய, தேவமனுஸ்ஸானாம்.
மா யேகேன த்வே ஆகமித்த. தேஸேதா பிக்கவே, தம்மம் திகல்யாணம்
மஜ்ஜே கல்யாணம், பரியோஸான கல்யாணம் சாத்தம் சப்யஞ்சனம்.
கேவல பரி புண்ணம் பரிசுத்தம் ப்ரம்மசரியம் பகாஸேத.
சந்தி சத்தா அப்பரஜக்க ஜாதிகா அஸ்ஸவனதா தம்மாஸ்ஸா
பரிஹாயந்தி, பவிஸ்ஸந்தி தம்மஸ்ஸ அன்னாதாரோ.
(வினயா மஹாகந்தோ சாஸன வட்டனம் 17:மாரகதா).

துறவிகளே, நீங்கள் என்றென்றும் இரக்க குணத்துடன் உங்கள் வழியிலேயே
செல்லுங்கள், பிறர் நலனுக்காக, உலக நன்மைக்காக, மனிதர், தேவர் மற்றும்
அனைவரது சந்தோஷத்திற்காக பாடுபடுங்கள். இரு துறவியர் ஒரே வழியில்
செல்ல வேண்டாம். அனைவருக்கும் தர்மத்தை எடுத்துச் சொல்லுங்கள்,
உபதேசம் செய்யுங்கள். தர்மமே ஆரம்பத்திலும், நடுவிலும், முடிவிலும்
நன்மை பயக்க வல்லது என்பதை கற்றுத்தாருங்கள். தர்மத்தை எழுத்தாலும்,
மனதிலும், உணர்ச்சியிலும் புரியும்படி விளக்குங்கள். அது போலவே

உன்னதமான, தூய வாழ்வைக் குறித்து உபதேசம் செய்யுங்கள். உலகில் ஒருசிலர் சிறிதளவே உள்ளத்தில் தூசு உள்ளவர்கள், அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லுங்கள்; அவர்கள் தர்மத்தை விரைவில் புரிந்துகொள்வார்கள்.

ஆஷாதி பூர்ணிமாவின் முக்கியத்துவம்

முதன்மை ஆசிரியர் எஸ்.என். கோயங்கா

(மும்பை - 18 ஜூலை, 1989)

என் அன்புள்ள சாதகர்களே ,

சுமார் 2600 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த ஆஷாதி பூர்ணிமா அன்று (ஆஷாத மாதத்தில் வரும் முழு நிலவு, இது ஜூன்-ஜூலியில் வருகிறது) புத்தர் முதல் முறையாக நிப்பானவின் அறிவு - உலக பிணைப்பிலிருந்து விடுவிக்கும் அறிவைப் பகிர்ந்து கொண்டார் . அப்போதிருந்து இந்த பெளர்ணமி தினம் 'குரு- பெளர்ணமி என அறியப்படுகிறது . இந்நாள் குருவுக்கு, ஆசிரியருக்கு மரியாதை நல்கும் திருநாள் .

இருப்பினும், இந்நாள் வெறும் சடங்குகள், சம்ரதாயங்கள் அல்லது அறிவுசார், வாய்மொழி வாதங்கள் என செலவிடப்பட்டால் அந் நாளின் முக்கியத்துவத்தின் மகிமை தவறாக புரிந்து கொள்ளப்படும், அதனால் உண்மையில் நன்மைகள் பெரிதும் அமைவது இல்லை.

இந்த நாளை நாம் உண்மையில் எவ்வாறு புரிந்துகொண்டு மற்றும் உண்மையான நன்மைகளை எவ்வாறு பெறவது? . ஆசிரியர் மற்றும் பயில்பவருக்கும் உள்ள உறவு என்ன? தம்மத்தைக் கற்றுக்கொடுக்கும் ஆசிரியருக்கும், அதை பயிலும் மாணவருக்கும் உள்ள பொறுப்புக்கள் என்ன? இவை ஆசிரியர்கள் மற்றும் மாணவர்களால் நன்கு புரிந்து கொள்ளப்பட்டு

அவர்கள் தங்கள் பொறுப்புகளை சரிவர ஆற்றினால் மட்டுமே இந்நாளின் முக்கியதன்மையினை உண்மையில் நன்கு உணர்ந்தவர் ஆவோம் .

பண்டைய காலங்களில் இன்று போலவே , ஆசிரியர் அவரிடம் பயில்பவர்- குரு மற்றும் சிஷ்யா.-குரு மற்றும் சீடர் என்று கூறும் முறை பழக்கத்தில் இருந்தது. ஆனால் வேறு பல சொற்களைப் போல, வார்த்தைகள் அவற்றின் ஆரோக்கியமான பொருளை இழந்தன. சில மெய்யறிவு உடையவர் அவற்றைப் பயன்படுத்துவதை நிறுத்தினர் .

புத்தரும் 'குரு' என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்த்ததை நாம் காண்கிறோம்; அதற்கு பதிலாக, அவர் கற்பிப்பவரை ஒரு ஆன்மீக நண்பர் உண்மையான நல்வாழ்வுக்கு வழிகாட்டி, என அழைத்தார் - 'கல்யாணமித்தா' வாழ்க்கையில் உங்கள் ஆரோக்கியமான பயணத்தில் நிச்சயமாக மேலும் வளர்ச்சியை நோக்கி திசை திருப்பும் உண்மையான நண்பர், சிறந்த வழிகாட்டி .

ஒரு கொலைகாரனாக உலவும் ஒரு நபர் ஒரு நலம் விரும்பி முன் குறுக்கிட்டால் அவரை ஒரு தம்ம வழியை பின்பற்றும் நபராக மாற்றுகிறார் . முன்னாள் கொலைகாரனின் வாழ்கையை தம்ம பாதையில் திருப்பிய வழிகாட்டி, அவரது உண்மையான நண்பர் . இதேபோல், ஒரு திருடன், அல்லது ஒரு கொள்ளைக்காரன் அல்லது ஒரு ஏமாற்றுபவன், போன்றவர்களின் ஆரோக்கியமற்ற பழக்கத்தை உடைக்க அவர்களுக்கு உதவுவதன் மூலம் நிச்சயமாக அவர் 'கல்யாணமித்தா'

ஒருவர் பாலியல் முறைகேடு அல்லது பழக்கத்திற்கு ஆளானால் பொய் சொல்வது, கடுமையான வார்த்தைகள் பேசுவது, வதந்திகள், வெற்று உரையாடல், அல்லது போதைப்பொருள் மற்றும் சூதாட்டத்திற்கு அடிமையாகி, பின்னர் அத்தகைய ஆரோக்கியமற்றவைகளிடமிருந்து வெளியே வர அவருக்கு உதவக்கூடிய ஒருவர் வேண்டும் . ஆரோக்கியமற்ற பழக்கவழக்கங்கள், என்ற இருண்ட காடுகளிலிருந்து அவரை வெளியே அழைத்துச் சென்ற நபர் உண்மையிலேயே அவரது வழிகாட்டி என்று

அழைக்கப்படுவார் . ஒரு ஆன்மீக நண்பர் உயர்ந்த நலனை மனதில் கொண்டு சீலாவின் ஆரோக்கியமான அறநெறி பாதையில் நிலைநிறுத்த உதவுகிறார் . அவரே உண்மையான நண்பர்.

மனதை ஒழுங்குபடுத்த நாம் கற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றால் மிகவும் கிளர்ச்சியுடனும் அமைதியற்றதாகவும் அதன் (மனதின்)ஆழத்தில் நிரப்பப்பட்டிருக்கும் அசுத்தங்கள், வாழ்நாளில் சேகரிக்கப்பட்ட அசுத்த முடிச்சுகள் - ஏங்குதல் மற்றும் வெறுப்பு, குருட்டு இணைப்புகளின் முடிச்சுகள் இந்த முடிச்சுகள் எங்களின் பிறப்பு நேரத்தை எடுக்கும் - மீண்டும் எப்போதும் துயர சக்கரத்தில் சுழலச்செய்யும். எனினும் ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான வழியைக் காட்டும் ஒரு நபரை நாங்கள் சந்திக்கிறோம் . மனம் இந்த முடிச்சுகளை கரைத்து , எப்போதும் சுழலும் இந்த சக்கரத்தை உடைப்பதற்கான வழியை , முடிவில்லாத துயரத்திலிருந்து வெளியேற வழியை, நமக்குக் காட்டிய அப்படிப்பட்ட ஒருவர் உண்மையில் எங்கள் 'கல்யாணமித்தா'

எங்களை அணுகும் மக்களுடனான நடத்தை பெரும்பாலும் மன அழுத்தமாகவும், கடுமையான, உள்ளார்ந்த கோபம், புண்படுத்தும் அல்லது கிளர்ச்சியுடன் இருக்கும் . ஆனால் உதவி செய்யும் வழிகாட்டி மற்றும் நல்லெண்ணம் உள்ள ஒரு நண்பர் கிட்டினால், பாதிக்கப்பட்ட மனம் இரக்கமுள்ள அன்பு, தாராள மனப்பான்மையால் நிரப்பப்படுகிறது . ஒருவர் அதைத் தொடர்ந்து சுத்திகரிக்கும்போது அத்தகைய நபர் (நண்பர்) நிச்சயமாக 'கல்யாணமித்தா' என அழைக்கப்படுகிறார் . புத்தர் 'கல்யாணமித்தா' என்றும் அழைக்கப்படுகிறார் .

புத்தர் விளக்கினார் , "இரவின் முடிவில் நீங்கள் விடியல் வருவதைக் காண்கிறீர்கள், சூரிய உதயம் வரும் என்பது உறுதி . இரவின் இறுதியில் கிழக்கில் தோன்றும் தங்க இளஞ்சிவப்பு ஒளி கதிர் சூரியன் உதயம் வெகு விரைவில் நிகழ உள்ளதை முன்னோடியாகத் தெரிவிக்கிறது . எனவே இதேபோல் ஒருவர் , ஒரு 'கல்யாணமித்தா' வழிகாட்டியை , சந்திக்கிறார்

என்றால் விடுதலை (உலக பிணைப்பிலிருந்து) கூடிய விரைவில் நிகழும் என்பது உறுதி என்ற செய்தியினை முன்கூட்டியே உணர்வார் “.

அக்காலத்தில் ஒரு ஆசிரியர் வேறு இரு வழிகளும் அழைக்கப்பட்டார். ஆசார்யா - என்பது களங்கமற்ற நடத்தையால் உதாரணமாக திகழ்பவர் உபாத்யா - அவருக்கு அருகில் அமர்ந்து, அவருடைய வழிகாட்டுதலின் கீழ் ஒருவர் ஆன்மீக நடைமுறைகளையும் தியானத்தையும் கற்றுக்கொள்கிறார். குரு என்ற வார்த்தையைப் போலவே இந்த தலைப்புகளும் அப்போது நடைமுறையில் இருந்தன. குரு மிகவும் மேன்மையானவர்; சமுதாயத்தின் கோட்பாடுகளை ஆழமாக, ஆய்ந்து பொருள் உணர்ந்து திவிரமாக மதிப்பவர், பின்பற்றுபவர். குரு என்ற வார்த்தை மிகவும் புனிதமாக இருந்தது. ஆனால் சில ஆசிரியர்கள் சந்தைப்படுத்தத் தொடங்கியபோது ‘குருடோம்’ என அது உண்மையில் கனமாக, சுமையாக மாறியது . ஒரு உண்மையான குரு ஒருபோதும் மற்றவர்களுக்கு சுமையாக இருக்க முடியாது.

ஒரு ஆன்மீக எஜமானரை நன்றியுடனும், அவரிடமிருந்து அவர்கள் கற்றுக்கொண்டவற்றிற்கான மரியாதையுடனும் ஆதரிப்பதைப் போல எளிமையான ஒன்று, ஒரு குருவாக அவரை மதிக்க வேண்டும், மலர்களால் வணங்க வேண்டும், பிரசாதம் கொடுக்க வேண்டும் போன்ற எதிர்பார்ப்புகளில் மோசமடையக்கூடும் என்பதை புத்தர் நன்கு அறிந்திருந்தார் . அவரைப் பின்பற்றுபவர்கள் மகிமைப்படுத்தி புகழ்ஆரம் தூட்டுவதும் மற்றும் பொருள்களை காணிக்கையாக அவர்களிடம் இருந்து பெறுவதும் அவரது (குரு) உரிமை என கருதினால் பொய் உரிமையின் உணர்வு ஊடுருவுகிறது எனலாம் . அத்தகைய குரு உண்மையில் கனமாக, ஒரு சுமையே

நிச்சயமாக, ஒரு ஆசிரியரின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். ஒரு மறுமலர்ச்சி, கற்பிக்கும் ஒரு பிக்கு கட்டுப்பாடுகள் பலவற்றைக் கொண்டுள்ளார். அவர் குறைந்தபட்ச உடைமைகளுடன் வாழ்கிறார் - இரண்டு ஆடைகள் மற்றும் அவரது அன்றாட உணவை வழங்கப்படும் போது சேகரிப்பதற்கான ஒரு கிண்ணம் . அவர் யாருக்கும் ஒரு சுமையாக மாற மாட்டார் . மேய்ச்சல் நிலத்தில் ஒன்றிலிருந்து மட்டுமே சாப்பிடாமல்

மேய்ச்சல் நிலத்தில் சுற்றி அலையும் பசுக்களைப் போல அல்லது தேனை சேகரிக்கும் தேனீக்கள் ஒரு நேரத்தில் ஒரு சில சொட்டுகள், பூவிலிருந்து சேகரித்தாலும் பூவிலிருந்து பூவுக்குச் செல்வதை போல, ஒரு பிக்கு பிச்சை வேண்டி ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் மெதுவாக நடந்து செல்கிறார் .

அவர் ஒவ்வொரு வீட்டின் முன் கோரிக்கை எதுவுமின்றி தலை வணங்கி சிறிது நிற்கிறார் . அவருக்கு உணவு அளிக்கும் ஒவ்வொரு வீட்டிலிருந்தும் சில உணவுகளை சேகரிக்கிறார் . எந்தவொரு வீட்டிற்கும் சுமை ஏற்படாதவாறு செல்கிறார் மற்றும் அவர் செல்லும் எல்லா இடங்களிலும், அவருக்கு எதுவும் வழங்கப்படாவிட்டாலும், அவர் மெத்தாவால் நிரப்பப்பட்டிருக்கிறார் - நீங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருப்பீர்களாக . அவர் அனைவரையும் வாழ்த்துபவர் . அத்தகையவர் உபாத்யாராக தகுதியானவர், பிச்சைக்காக செல்லும் போது, புத்தரின் பாதையில் நடப்பவர் "ஓ ஐயா, ஓ அம்மா, எனக்கு உணவு கொடுங்கள் ". என வார்த்தைகளை உபயோகிப்பதில்லை . அவர் வீட்டின் நுழைவுவாயிலில் குனிந்த தலையுடன் கையில் கிண்ணம் ஏந்தி சில கணங்கள் அமைதியாக நிற்பார் . பிச்சை வழங்குவது என்பது வீட்டுத் தலைவரின் விரும்பத்தைப் பொருத்தது . ஒன்று இரண்டு நிமிடம் நின்ற பின்னர் துறவி , ஒரு புன்னகை தவழும் முகத்துடன் நகர்வர் . நிச்சயமாக, அவர் உண்ண உணவு வேண்டும், ஆனால் அவர் ஒருபோதும் கோரிக்கைகளை வைப்பதில்லை . ஒருமுறை புத்தர் "மற்றவர்கள் உங்களை விட்டு ஓடிப்போக விரும்பினால் , நீங்கள் அவர்களிடம் பொருள்களைக் கேளுங்கள் ". என்று கூறினார் . ஒரு உண்மையான ஆசிரியர் அத்தகைய நடத்தையில் ஈடுபட மாட்டார். மாறாக, தம்மத்தைப் பெறுவதற்காக, அவர்களின் சொந்த நலனுக்காக அதிக மக்களால் ஈர்க்கப்படுவார்கள் . இவ்வாறு அவர் கொடுப்பவர் ஆவார் பெறுநர் அல்ல தம்மம் கொடுப்பவர்.. ஒரு தொழிலதிபர் போல அவர் ஒரு பரிவர்த்தனையில் ஈடுபடவில்லை . "நான் உங்களுக்கு விடுதலை பாதையை காட்டியுள்ளேன் பதிலுக்கு என்ன தருவீர்கள்? மிக உயர்ந்த தம்மத்தை உங்களிடம் பகிர்ந்துள்ளேன் , என் போதனைகளின் பலன்கள் உண்மையிலேயே உங்களுக்கு கிடைக்க வேண்டுமானால் எனக்கு ஏதாவது கொடுங்கள் " .

அத்தகைய மனிதர் அவரைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு ஒரு பெரிய சுமையாக மாறும், ஒரு குருவாகிறார் .

காலப்போக்கில் தம்மம் அதன் அழகிய தொன்று தொட்டு வந்த தரத்தை இழக்கும் என்று புத்தருக்கு தெரியும் . அதன் முதல் அறிகுறி ஆசிரியர் ஒரு குருவாக மாறுவது . அவருடைய கவனம் அறிவைக் கொடுத்து அன்பு கனிவு (மெத்தா)- உருவாக்குவதை விட்டு சீடர்களிடம் இருந்து பொருள்களை பெற்றுக்கொள்வதற்கு மாறுகிறது . இது சீடர்களின் கழுத்தை சுற்றிலும் ஒரு பளுவான கல், போன்ற சுமையை வைத்தது போல் ஆகும் .

ஒரு நிகழ்வு - பிக்கு நாகசேனா

புத்தர் இறந்து சுமார் 400 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, ஒரு பிக்கு பிச்சைக்காக ஊரை , துன்ஹி-பாவா- தலை குனிந்து, கண்கள் கீழ் நோக்கி - ஒக்கித்தா-சக்கு, அன்பு கனிவுடன் -மெத்தாவுடன், அமைதியாக சுற்றிச்செல்வார் . ஒவ்வொரு வீட்டின் முன்னும் சிறிது நிற்பார், அவர்களுக்கு தகுதியைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்பு அளிப்பார் . இருப்பினும், ஒரு வீட்டில் அதன் உறுப்பினர்கள் எதுவும் கொடுக்காமல் முற்றிலும் அவரை புறக்கணித்தனர் . இருந்த போதிலும், அவர் ஒரு நிமிடம் அவ்விட்டின் முன்பு நிற்பார் மெத்தாவுடன் நகர்வார்.

பத்து ஆண்டுகள் கடந்தும், இன்னும் அந்த குறிப்பிட்ட வீட்டை அவர் புறக்கணிக்கவில்லை. தினமும் ஒரு நிமிடம் அயராது அவர் அங்கே நின்றார்.. “என் வரவை சிறிதும் விரும்பாத இடத்தில் நான் ஏன் என்னை சிரம்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் ”.என அவர் ஒருபோதும் கருதவில்லை. அவர் இந்த வழியில் நினைத்திருந்தால் பின்னர் யாசிக்கும் முறையில் அவர் ஒரு புத்தரின் மகனாக இருந்திருக்க மாட்டார். நற்பண்புகளை முயற்சியினால் பெறும் வாய்ப்புக்கு அனைவரும் தகுதியானவர்கள் என்பது மெத்தாவுடன்(அன்பு கனிவு)இயங்கும் புத்தரின் மகனான அவரின்,ஒரு நிலையான கருத்து.

பத்து வருடங்களுக்குப் பிறகு அந்த ஒரு நாள் இறுதியாக வந்தது. யாரோ ஒரு பிச்சைக்காரனை அப்புறப்படுத்துவது போல "தயவுசெய்து போ". எனக் கூற மட்டுமே வீட்டு தலைவி தன் தலையை உயர்த்தினாள். இந்த நேரத்தில் பிக்குவின் புன்னகை விரிவடைந்து அவர், "நீங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருப்பீர்களா". என வாழ்த்தினார். பத்து ஆண்டுகளில் ஒருபோதும் இவரை பொருட்டுப்படுத்தியதில்லை. இன்று நான் "தயவு செய்து போ " என்று சொல்லிய பிறகும், அவர் புன்னகைத்து எங்களை ஆசீர்வதித்தார் என அந்தப் பெண்மணி ஆச்சரியப்பட்டார்.

வீட்டின் தலைவி கர்ப்பமானாள். எதிர்காலத்தில் மிகவும் புத்திசாலி, கற்றவராக இருப்பவர் கர்ப்பினியின் கர்ப்பத்தில் உள்ளார். அவள் கர்ப்பத்தில் வளரும் கருவால் அவள் இதயம் மென்மையாகியது; பிக்கு மெத்தாவைக் கொடுப்பது அதிமுக்கியம். ஏனெனில், தற்பொது இருப்பவை இரண்டு உயிர்கள்.

காலப்போக்கில் குழந்தை பிறந்தது, வளர்ந்தது, அவர் மிகவும் கற்றார், பல நூல்களில் புலமை பெற்றார் மற்றும் வேதங்களில் தேர்ச்சி பெற்றார். அறிவுடன் அவர் ஆணவமாகவும் மாறினார். இதற்கிடையில் இல்லத்தரசி பிக்குவுக்கு பிச்சை அளிக்கத் தொடங்கிவிட்டார்

ஒரு நாள் அவள் துறவியிடம், "ஐயா, தயவுசெய்து உள்ளே வந்து அமர்ந்து உணவு அருந்துங்கள்" என்றாள். துறவி சாப்பிடும்போது மகன் வீடு திரும்பினார். மரபுகளில் பழக்கப்பட்ட பிக்குக்கு முற்றும் முரணான பழக்கவழக்கங்கள் உடைய அந்த வீட்டின் மகன், கேட்பவர் வெட்கப்படும்படியாக: "இந்த விட்டில் யார் இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள்?" என எரிச்சலுடன் கூச்சலிட்டார். இந்த இளைஞனை அவர் அறிந்திருந்தார். இந்த இளைஞனிடம் (இருண்ட மேகங்களின் பின் உள்ள சூரியன் போல). ஏராளமான செயலற்ற நல்ல குணங்கள் முகமுடி இட்டது போல் மறைந்துள்ளது என்று பிக்கு அறிவார். பிக்கு அமைதியாக அன்பு கனிவு (மெத்தா) நிரப்பப்பட்ட வார்த்தைகளை உரைத்து அவ்விடம் விட்டு அகர்ந்தார். காலப்போக்கில், இளைஞன் இந்த பிக்குவிடமிருந்து சாதனா

மற்றும் அடையும் அரஹந்தின் நிலை கற்றுக்கொண்டான். பின்னர் “பிக்கு நாகசேனா” என அனைவராலும் அறியப்பட்டார்.

பழைய நாட்களில் இந்தியாவின் வடமேற்கு பகுதி, (இது இப்போது பாகிஸ்தானின் ஒரு பகுதியாகும்), யவனா (அயோனியன், கிரேக்கம்) மன்னர் மினந்தர் (மிலிண்டா).என்பவரால் ஆளப்பட்டது . இந்த ராஜாவுக்கும் பிக்கு நாகசேனாக்கும் இடையே ஒரு உரையாடல் தொடங்கியது. அங்கு ராஜாவின் கேள்விகளுக்கு நாகசேனா பதிலளித்தார். இந்த உரையாடல் ‘மிலிந்த பிரஷ்ணா’ (கிளி மிலிண்டாவின் கேள்விகள்) என்ற நன்கு அறியப்பட்ட புத்தகமாக மாறியுள்ளது . இன்றும் கூட இது ஆராய்ச்சி நாட்டமுடையவர்க்கு ஒரு குறிப்பிடத்தக்க புத்தகமாகும் . இதெல்லாம் ஒரு பிக்குவிலிருந்து தொடங்கியது . நாகசேனாவின் வீட்டின் முன் அவர் பிறப்பதற்கு முன்பு தினமும் நின்றார் . அவருக்கு பிச்சை அளித்தாலும் இல்லையாயினும் அவரது இரக்கத்தால் வீட்டை ஆசீர்வதித்தார். ஒரு பிக்குவின் உண்மையான மனப்பாங்கு, அவர் புறக்கணிக்கப்பட்டு கேலி செய்யப்படும் போதும் ஆசீர்வாதம் அளிப்பதே . அவர் ஒரு குரு, சமுதாயத்தின் மீது ஒரு சுமை அல்ல .

துறவிக்கு குடும்பம் அல்லது குடும்ப உறவுகள் இல்லை . அவரின் அளவை அறிந்து மட்டுப்படுத்தப்பட்ட உணவுத் தேவைகளுடன் வாழ்கிறார் .தேவைகள், பட்டா-மட்டா மட்டுமே கொண்டவை. அவரிடம் சீரற்ற வானிலையிருந்து பாதுகாக்க நிண்ட தளர்வான மேலங்கி மற்றும் பிச்சைக் கிண்ணம் இவைகளே உள்ளன. அவர் எதையும் பதுக்கி வைப்பதில்லை. இதுவே ஒரு பிக்குவின் வாழ்க்கை நடைமுறை. அத்தகைய ஒரு பிக்கு தம்மா கற்பிக்கத் தகுதியானவர்.

அந்த நாட்களில் குடும்பதலைவர்களும் கற்பிப்பார்கள் .இது குறித்து அதிக தகவல்கள் இல்லை. ஆனால் மியான்மரில் பின்பற்றப்படும் மரபுகளிருந்து, கற்பித்த குடும்பதலைவர்கள் அவரது குடும்பத்தின் வாழ்வாதாரத்திற்காக எதையும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. ஒரு பயிற்சியைக் கற்பிக்கும் போது அவர் அங்கு வசித்து வருவார். மற்றவர்களுடன் இணைந்து

உணவை பகிர்ந்து உண்பார். ஆனால் அவரது போதனைக்கு அவர் எதையும் ஏற்றுக்கொண்டால் பின்னர் அவர் கனமான முடிவற்ற விருப்பங்களுடன் ஒரு குருவாக மாறுவார்,

மட்டுப்படுத்தப்பட்ட தேவைகளுடன் வாழ்கின்ற ஒரு பிக்கு போலல்லாமல், இல்லற வாழ்வில் உள்ள ஆசிரியரின் விருப்பங்கள் முடிவற்றதாக மாறக்கூடும். ஆனால் பொருட்களை ஏற்றுக்கொள்வதோ பெறுவதோ இல்லை என்றால் அவர் உண்மையிலேயே ஒரு உபாத்யயாவாக, ஒரு ஆசார்ரியாராக மாறுகிறார். அவரைப் பின்பற்றும் மாணவர்கள் எந்த தடையும் இன்றி அவரை அணுகுவார்கள். வாழ்க்கை எனும் பெரும் கடல் நீர்சுழலில் சிக்கியவருக்கு , வழி காட்டும் அத்தகைய நபருக்கு, ஆசார்ரியா, உபாத்யயா, கல்யாணமித்தா என இந்த அடை சொற்களால் அழைக்கும் வழக்கம் நடைமுறையில் இருந்தன .

ஆஷாதி பூர்ணிமாவின் அந்த பெளர்ணமி இரவில், புத்தர் ஐந்து துறவிகளுக்கு தம்மத்தைக் கற்பித்தார். அவரது வழிகாட்டுதல் ஏழு நாட்களுக்குள் அவர்கள் அனைவரும் அரஹந்தர்களாக மாறினர். பின்னர் சிலர் அருகில் உள்ள வாரணாசி நகரத்தில் இருந்து வர ஆரம்பித்தனர். அவர்களில் ஒரு பணக்காரனின் மகன் வந்தார். அவர் மிகவும் கிளர்ச்சியுடனும் அமைதியற்றவராகவும் இருந்தார்; வாழ்க்கை ஆதாரம் பணம், ஒருபோதும் மகிழ்ச்சிக்கு அடையாளகுறியிடு அல்ல என்பதற்கு அவரே உதாரணமாவார். பரிதாபகரமான நிலையில் இருந்த அவர் புத்தரிடம் வந்து தம்மத்தைக் கற்றுக்கொண்டார் . தம்மம் அவரை மாற்றியது . அவரது நண்பர்கள், மிகவும் ஆவேசமாகவும் மனச்சோர்விலும் இருந்த யாசா தற்பொழுது மிகவும் சாந்தமாகவும், அமைதியாகவும் மாறியதை அறிந்தனர். எனவே அவரது நான்கு நண்பர்கள், முதலில், பின்னர் மற்றொரு ஐம்பது பேர் புத்தரிடம் வந்தனர். குறுகிய காலத்தில் அவர்கள் அனைவரும் அரஹந்தர்களாக மாறினர். நான்கு மாதங்களுக்குள் அறுபது அரஹந்த் பிக்குக்கள் முதலில் வந்த ஐந்து பிக்குக்கள் உட்பட இருந்தனர்.

இந்த ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட தம்மா அறிவு வெகுதூரம் பரவி அதிகபட்ச மக்களை சென்று அடைய வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டதாக இப்போது புத்தர் நினைத்தார். எனவே அவர் இந்த அரஹந்த்களுக்கு, “சரத பிக்கவே சாரிகாம்” என்று அறிவுறுத்தினார் . வெளியே சென்று நடந்து கொண்டே இருங்கள் பிக்குக்களே, மக்களுக்கு தம்மத்தை கற்பிக்கவும் . ” மா யேகேன த்வே ஆகமித்த “ ஒவ்வொருவரும் தனியாகச் செல்லுங்கள். வெவ்வேறு பாதைகளில் செல்லுங்கள். பலரின் நலனுக்காக, பலரின் மகிழ்ச்சிக்காக - பஹுஜன ஹிதாய, பஹுஜன சகாய” .

புத்தர் ஏன் பிக்குகளை அனுப்பினார்? துன்பப்படும் மக்களுக்கு உண்மையான மகிழ்ச்சியின் வழியைக் காண்பிக்க . ஒரு நபரால் எல்லா இடங்களையும் அடைய இயலாது . ஆனால் அவர்களில் பலர் வெவ்வேறு இடங்களுக்கு சென்று மக்களுக்கு அவர்களின் திறனுக்கு ஏற்ப கற்பிப்பதால், இன்னும் பலருக்கு நன்மை கிடைக்கக்கூடும். பிக்குக்கள் அவர்கள் செல்லும்போது இதை மனதில் கொண்டு சென்றனர். குருக்களாக மாறுவதும் பலரால் போற்றப்படுவதும் குறிக்கோளாக இருக்கவில்லை. மிக உயர்ந்த நிலையை அடைந்து விடுதலையான ஒருவர், தம்மத்தை கற்பித்ததற்கு ஈடாக அத்தகைய நபர் என்ன கேட்க முடியும்? தம்மத்தை கற்பித்ததற்கு ஈடாக எந்தவொரு வணிக பரிமாற்றத்திற்கும் அவர் அங்கு செல்லவில்லை . ஒரு குறிக்கோள் மட்டுமே உள்ளது, அதுவே கருணை - “ஓ, மக்கள் மிகவும் துயரமானவர்கள், மிகவும் பரிதாபகரமானவர்கள். பணக்காரர், ஏழைகள், கல்வியறிவு பெற்றவர்கள், கல்வியறிவு இல்லாதவர்கள், இளைஞர்கள், முதியவர்கள் ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் அனைவரும் தங்கள் துயரங்களிள் இருந்து வெளியேற வழியைத் தேடுகிறார்கள் ”. அவரது இதயம் இரக்கத்தால் நிரப்பப்படுகிறது. அவர்களின் துயரத்திலிருந்து அவர்களை எவ்வாறு வெளியே கொண்டு வருவது?

ஒரே ஒரு வழி இருக்கிறது. அவர்களின் கீழ்மை தன்மையிலிருந்து வெளியே வர, வெறுப்பு மற்றும் ஏக்கத்துடன் உள்ள குருட்டு இணைப்பிலிருந்து வெளியே வர வழியை அவர்களுக்குக் காட்டுங்கள் . இந்த

போதனையுடன் அவர்களின் உயர்ந்த நலனுக்காக, அவர்கள் உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியாக இருக்க ஒரு வழியைக் கண்டுபிடிக்க முடியும் . இரக்கமுள்ளவர் கற்பித்தவர்களிடமிருந்து கூட, பதிலுக்கு எதுவும் கேட்பதில்லை . பதிலுக்கு எதுவும் கேட்காமல் கொடுப்பது மிகவும் பயனுள்ளது . அது அவரை ஒரு நல்ல ஆசிரியராக்குகிறது.

உண்மையான தம்மத்தை கற்பிப்பவர் எப்போதும் தனி குழுவை உருவாக்குவதில்லை. நாடு விட்டு நாடு வந்து கற்பிக்க வந்தவர் தன்னை மகிமைப்படுத்தி தன்னிடம் பயபக்தியுடன், இருக்கக் கூறவதில்லை அல்லது பாவம் ,நரகம் இவற்றை வலியுறுத்தி நடைமுறைபடுத்துவதில்லை . அவர் குருட்டு நம்பிக்கைகளை ஊக்குவிப்பதில்லை . அவரது குறிக்கோள் ஒன்றே, அது மக்களுக்கு துன்பத்திலிருந்து வெளியே வர உதவுவதாகும், அவர் இயற்கையின் நெறிமுறைக்கு உட்பட்ட சத்தியத்தின் பாதையை அவர்களுக்குக் காட்டுகிறார் . புத்த தர்மம், சமண தர்மம் அல்லது முஸ்லீம் அல்லது இந்து தர்மம் என தர்மத்தை பங்கிடுவதில்லை. அது தம்மம், ஒரு தம்மம் அது அனைவருக்கும் பொருந்தும். அவர் சமயப் பிரிவுகளில் நம்பிக்கைகள் இல்லாதவர். இது (தம்மம்) கற்பிக்கத் தகுதியானது என அவர் நன்கு புரிந்து கொண்டார் .

அவர் இயற்கையின் விதிகளைப் பற்றி பேசுகிறார், அதன்படி ஏங்குதல் (அளவற்ற ஆசை) அல்லது வெறுப்பு, பகைமை உணர்வுகள் ஒரு நபருக்கு ஏற்படும் போது அவர் மகிழ்ச்சியற்றவராக இருப்பார் . இதில் பாரபட்சம் இல்லை . ஒரு கிறிஸ்தவர் அல்லது ஒரு இந்து என இயற்கை ஒருவரை தண்டிப்பதில்லை, அவர் ஒரு முஸ்லீம் அல்லது யூதர் என மற்றொருவரை பாதுகாப்பதில்லை . இது (இயற்கையின் விதி) குற்றமற்ற நடுநிலையானது . எந்த சாதியிலிருந்தும், இனத்திலிருந்தும் அல்லது எந்த தேசமாயினுயும் எதையாவது தூண்டிவிடும் பேராசை அல்லது பகைமை அல்லது மற்ற அசுத்தங்கள், உள்ள எந்தவொரு நபரையும் விதிவிலக்கு இல்லாமல் மகிழ்ச்சியற்றவர் ஆக்கிவிடும் . இது இயற்கையின் விதி. இதுவே தம்மம்

மறுபுறம், அவர் கோபத்தை தவிர்த்து , வெறுப்பு அல்லது ஏங்குதல் மற்றும் பேராசை இவைகளை விட்டு விலகி அவரது மனச் சுத்திகரிப்பை, மேற்கொண்டால் பின்னர் மீண்டும் இயற்கை சட்டத்தைப் பின்பற்றுகிறது, அவரது மனம் நல்லெண்ணம் கருணை, மற்றும் பச்சாத்தாபம் போன்ற உணர்வுகளால் நிரப்பப்படும் . மேலும் என்னவென்றால், இயற்கையானது தாமதமின்றி அவருக்கு மகிழ்ச்சியையும் அமைதியையும் அளிக்கும் அவர் மனம் மற்றவர்களுக்காக பச்சாத்தாபம் மற்றும் நல்லெண்ண உணர்வுகளை மேற்கொள்ளும் பொழுது அவர் மனதின் உள்ளே, மிகவும் அமைதி மற்றும் மகிழ்ச்சியை உணரத் தொடங்குவார். இவை இயற்கையின் மாறாத சட்டங்கள்; பக்கச்சார்பற்ற சட்டங்கள் . ஒருவர் உள்ளே எழும் , உணர்வுகள் எண்ணங்களின்படி தண்டிக்கப்படுகிறார் அல்லது வெகுமதி அளிக்கப்படுகிறார் இரக்கம் மற்றும் பச்சாத்தாபம் உணர்வுகள் இருந்தால், பின்னர் மகிழ்ச்சியும் அமைதியும் வெகுமதிகள்; கோபமும் பேராசையும் உள்ளே எழுந்தால், பின்னர் கிளர்ச்சியும் துன்பமும் வரும். காரணம் எதுவோ அதே விளைவு. இயற்கையின் சட்டங்கள் மாறாதவை மற்றும் தாமதமின்றி நிகழ்கிறது.

தம்மா அதன் சிறப்பை தாராளமாக ஆரம்பம் நடுத்தர மற்றும் இறுதி வரையில் பொழிகிறது . இது நம்முடைய சிறந்த நல்வாழ்விற்க்காக பெரிதும் நலன்புரிகிறது . இது நம் வாழ்க்கை பாதையின் ஒவ்வொரு அடியிலும் நல்ல பலன் தருகிறது

எவ்வாறு அது ஒவ்வொரு அடியிலும் பயனுள்ளதாகிறது? முன்பு புலணுணர்வுக்கு ஆட்பட்ட வாழ்வில் ஈடுபட்டு இருந்தாலும் நன்நடத்தை மற்றும் கட்டுப்பாடுடன் ஒரு நபர் தம்மா பாதையில் வாழ்க்கையை வாழ கற்றுக்கொள்கிறார் . அவர் தனது தம்ம வாழ்க்கையை நல்வாழ்வு உணர்வோடு தொடங்குகிறார் . அடுத்து, அவர் மனதை ஒழுங்குபடுத்தவும் கட்டுப்படுத்தவும் கற்றுக்கொள்கிறார் . தனது மனதை குவித்து, கூர்மையான குத்தும் முனையில் உள்ள புள்ளியாக மாற்ற, கவனம் செலுத்தப் பழகுகிறார் இது அந்த நபருக்கு மேலும் நலன் சேர்க்கிறது.

அவர் மேலும் தம்மா பாதையில் பயணிக்கையில் மெய்ஞானத்தினை (பஞ்ஞா) எழுப்ப கற்றுக்கொள்கிறார் . அது வெகு ஆழத்தில் புரையோடி உள்ள ஏக்கம் மற்றும் வெறுப்பின் வேர் முடிச்சுகளை பிடுங்குவதற்கு அவருக்கு உதவுகிறது . தொடர்ந்து தியானிக்கும் போது அவர் மனது தூய்மை அடைகிறது . தூய்மை மனதுடன் விடாது தியானிக்கும் போது, புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்ட நிப்பானா நிலையை உணர்கிறார் . வாழ்க்கையின் நிலயான இன்பம் இதுவே . இதுவே நிலயான உயர்ந்த நலன் அவர் தம்மத்தை கற்றுக்கொடுக்கிறார் . அது ஆரம்பம் நடுத்தர மற்றும் இறுதி வரை மிக உயர்ந்த நலனை அளிக்கிறது , வேறு எதுவும் இல்லை .

தம்மம் முழுமையானது, தூய்மையானது. அது எப்படி முழுமையானது? சேர்க்க வேண்டிய ஒன்று எதுவும் இல்லை. சீலா, சமாதி மற்றும் பஞ்ஞா பாதையில் நடப்பவர் வேறு எதுவும் சேர்க்க வேண்டியதில்லை. இது எப்படி தூய்மையானது? இது தூய்மையானது . அதில் தேவையற்ற தூய்மையற்ற அகற்றப்பட வேண்டிய எதுவும் இல்லை . அத்தகைய தூய்மையான மற்றும் முழுமையான தம்மம் அவர் கற்பித்தார் .

அதை வெகுதூரம் பரப்பவும் . அதைப் பற்றி பேசுங்கள், அதன் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துங்கள், அதைக் கற்றுக் கொடுங்கள், இந்த போதனைகளைப் பெற வருபவர்களுக்கு தம்மம் 'தான' கொடுங்கள் - தேஸேதா . அதை தெரியப்படுத்துங்கள் . முதலில் அதை மக்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வாருங்கள் - பகாஸேத . தம்மத்தின் கொள்கைகளின் படி வாழ்க்கையை நடத்தி ஒரு எடுத்துக்காட்டாய் இருங்கள் . அத்தகைய நபரைப் பார்ப்பவர்கள் அனைவரும் இந்த நபர் தனது வாழ்க்கையை எவ்வாறு வாழ்கிறார் என்பதைக் கண்காணிப்பார்கள் . அவர் கற்பிப்பதில் , அவர் ஒரு உயிருள்ள உதாரணமா என்பதை துருவி ஆராய்வார்கள் . ஆம் எனில், மற்றவர்கள் அகத்தூண்டுதலினால் அவரை முன் மாதிரியாய் கொண்டு ஊக்கத்துடன் பின்பற்றுவார்கள் . ஆனால் அவர் வெறுமனே வாழ்க்கை வாழ முறைகளை சுட்டிக்காட்டினால் , அந் நபரை முதலில் பார்க்கும் மக்கள் , அவரிடம் மாசுடன் முறை கேடு கண்டால் பின்னர் அவர்களால்

ஈர்க்கப்பட்டமாட்டார்கள் . எனவே தம்மா வாழ்க்கை வாழ்ந்து, ஒரு கலங்கரை விளக்கம் போல் வழி காட்ட வேண்டும் . இவ்வாறே ஒரு தம்ம ஆசிரியர் வாழ்கிறார் .

கற்பவரின் அணுகுமுறை எவ்வாறு இருக்க வேண்டும்? அவர் “இது தம்மத்தின் பாதை, நீங்கள் அதன் வழி நடந்தால், நீங்கள் முன்னேறி விடுதலை பெறுவீர்கள்” என அவரது ஆசிரியர், அவரது குரு கூறியதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் . இருப்பினும், ஆசிரியர் அவ்வாறு கூறியதால் அல்லது வேத நூல்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது இது என, பொருள் உணராமல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால் பின்னர் ஒருவர் வாழ வழி புரியாமல் தொலைந்து போவார். உண்மையில் தம்மத்தின் பாதையில் நடப்பவர் அவருக்கு என்ன சொல்லப்பட்டது என்பதை பகுத்தறிந்து புத்திசாலித்தனத்துடன் ஆராய்வார் . குருட்டு நம்பிக்கையில் பின்தொடராமல் , சொல்லப்பட்டவை ஏற்றுக்கொள்வது சரியானதா என குறைந்த பட்சம் தன் அறிவுக்கு எட்டிய நிலையில் ஆராய்வார் . எனவே அவர் என்ன கேட்டாலும் அதைப் பற்றி சிந்தித்து அதைப் புரிந்து கொள்ள அவர் முயற்சிப்பார் . முன்னோக்கிச் சென்று அவர் தம்மத்தில் வளர முயற்சிப்பார் . அது அவருக்கு நன்மை பயக்கிறதா இல்லையா என சோதிப்பார் .

இது நம்பத்தகுந்தது நன்மை பயக்கும் என்பதை உணர்ந்து, தம்மா கடைப்பிடிப்பதில் நன்மைகளை அனுபவித்த பின்னர் , வேறு இன்னும் என்ன இருக்கிறது? அவர் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் தம்மா பாதையில் நடந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும். சாலை நீளமானது, ஆனால் அவர் பாதையில் தொடர்ந்து செல்ல வேண்டும் .

குரு அவரை ஆசீர்வதித்து முன்னோக்கி கொண்டு செல்வார் என நினைத்து அவர் தானே தம்மா பாதையில் சென்று முயற்சி செய்யவில்லை என்றால், பின்னர் அவர் (மாயையில்) ஏமாற்றத்தில் தன் நிலை இழப்பார் உண்மையில் ஒரு குரு ஏன் தன்னிடம் வரும் சீஷ்யனின் வேலையைச் செய்வார்?

சிஷ்யன் குருவை அதிகமாகப் புகழ்வது, அல்லது புஷ்பங்களை கூடை கூடையாக வழங்குவது, பூமாலைகள் அளிப்பது, முதலிய செயல்கள் செய்தால், குரு தனக்கு, விடுதலை எனும் சக்தியை அளித்துவிடுவார் என உரிமை கோர முடியுமா? குருவிடம், அளவற்ற சக்தி உள்ளது, அவரிடம் நான் சரணடைந்து விட்டால் அவர் எனக்கு விடுதலை கிடைக்க வழி செய்து விடுவார் என சொல்லித்திரிய முடியுமா?. குருவானவர், ஒரு சிஷ்யனின் இத்தகைய குணாதிசயங்களை வளர அனுமதித்தால் இருவரும், தங்களது இலக்கை இழந்துவிடுவார்கள். இத்தகைய செயல் தம்மமே அல்ல.

குரு, ஓயாது, மீண்டும், மீண்டும் சிஷ்யர்களுக்கு அறிவுறுத்த வேண்டும், அதாவது, அவர் வழியை மட்டுமே காண்பிப்பார், ஆயின் ஒவ்வொரு சிஷ்யனும், அவனது சொந்த முயற்சியால் உழைக்க வேண்டும். உழைப்பே அவனுக்கு விடுதலை கிட்ட உறுதுணையாக செயல்படும். “ தும்ஹே கிச்சம் அதப்பம்”; நீயே உண்மையாக உழைக்க வேண்டும். “அக்கா தாரோ ததாகதா “ குரு வழியை மட்டுமே சொல்லித்தருவார். அவர் கூறுவதையோ அல்லது; ஏட்டில், சாஸ்திரங்களில் எழுதி வைத்துள்ள விஷயங்களோ, அனைத்தும் சரியாகத்தான் இருக்குமென நம்பாதே. அவை அனைத்தையும், நீயே உனது சொந்த முயற்சியால், குரு காண்பித்த பாதையில் உண்மையாக உழைத்து, அனுபவ பூர்வமாக உணர்ந்து அறிய வேண்டும். பிறரது அனுபவம் உனக்கு ஒருபோதும் உதவாது. இந்த விதிகளை எவர் ஒருவர் நன்கு புரிய வைப்பாரோ அவரே சத்குரு, உண்மை பேசுபவர், சமூகத்துக்கு எந்தவித சூமையையும் ஏற்படுத்தாதவர். அத்தகைய குருவின் சிஷ்யர்களும் அவர் காண்பித்த வழியைப் பின்பற்றி. நேர்மையாக செயல்படுவர்.

புத்தர் ஒருபோதும் சிஷ்யர்களை தவறான நம்பிக்கையில் ஈடுபடுத்தியதில்லை. அப்படி எவராவது தவறான எண்ணத்தில் ஈடுபட்டால், உடனே அவர் அதைத் தகர்த்தெறிவார். அனைவரையும் அவரவரது சொந்தக் கால்களிலேயே நின்று , சுய முயற்சியினால் சாதனை செய்ய அறிவுறுத்துவார். அதுவே அவர்களுக்கு விடுதலை கிட்ட உதவும் என அடித்துக்கூறுவார். எக்காலத்திலும் , எவர் ஒருவரும், பிறரின் உதவியினால்,

நிர்வாணம் அடைந்ததே கிடையாது என்பதை நன்கு மனதில் பதிய வைப்பார். சாதனையாளர்களுக்கு அவர் இதை மீண்டும், மீண்டும் உணர்த்திக்கொண்டே இருந்தார்.

ஒரு நல்ல சிஷ்யனும், குரு காட்டிய பாதையில் சரியாகச் சென்று சாதிப்பவனாவான். “நானும் (குரு) அவ்வழியை, நெறியை நன்கு ஆராய்ந்து சரியாகப் பின்பற்றினேன், அது சரியான பாதை என்பதை நன்றாக உணர்ந்து கொண்டேன். அதுபோலவே, அப்பாதை எவ்வளவு கடினமாயினும், நீண்டதாயினும், சுய முயற்சியே வெற்றிக்கு வழிகோலும் என்பதையும் புரிந்துகொண்டேன். குறிக்கோளை அடைவதற்கு எத்தனை காலம் பிடிக்கும் என்பது, ஒருவரது மனதில் அவர் சேர்த்துவைத்துள்ள அசுத்தங்களைப் பொருத்தது.”

குறிக்கோளை அடைய, எவ்வளவு நீண்ட காலமாயினும், அது குறித்துக் கவலைப்படத் தேவை இல்லை. ஆயின் ஒருவர், அது குறைந்துகொண்டு வருகிறதா என பார்த்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். ஒருவர் மனதில் அசுத்தம் பல டன்கள் இருக்கலாம், எனினும், தினமும் சிறிதளவாவது குறைந்துகொண்டே வருகிறதா? என்பதை ஆராய வேண்டும். நானும் (குரு) இதை அவ்வாறே பரிசோதித்து வந்தேன். ஏனெனில் அந்த சிறிதளவிற்கு ஏற்ப மனச் சுமை அவ்வப்பொழுது குறைந்துகொண்டே வருமல்லவா?. இதை ஒரு சீடன் அறிவானேயாகில், அவன் சரியான பாதையில் செல்கிறான் என்று தெரிந்துகொள்ளலாம். ஒருவர் திடமான தீர்மானத்துடன் தொடர்ந்து சாதித்து வந்தால், மனதில் உள்ள அழுக்குகள் (தீட்டுகள்) சீக்கிரமாகவோ அல்லது காலம் தாமதித்தோ நீங்கப்பெறும். அதனால் அவர் பரிசுத்தமடைவார்.

இவை அனைத்திற்கும் முழுமையான பொறுப்பு சிஷ்யனையே சார்ந்தது. அவன் குருவிற்க்காக இதை செய்வதாகாது, தனது சொந்த மேன்மைக்காகவே. அத்தகைய சாதனையினால் அவன் விடுதலை அடைவான், அதற்கென அவன் குருவிற்க்கு கடமை பட்டவனாவான், நன்றியுடையவனுமாவான். அதாவது, அத்தகைய உணர்ச்சி எழலாம். ஆயின், உழைப்பு மட்டும் , சிஷ்யர்களின் சுய முயற்சியும், சாதனையுமாகவே இருக்க வேண்டும்.

இன்று இந்தியாவில், 2500 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும், பலதரப்பட்ட சமூகம், ஜாதி, மதம், இனம், பிரிவுகளால், மக்கள், ஆட்டு மந்தை கொட்டிலில் அடைபட்டு இருப்பதைப் போல, குழப்பதிலேயே இருக்கிறார்கள். அவரவரின் பிறிவிர்க்கேற்ற நம்பிக்கையில், சடங்குகளில், ஆடை அணிதலில், அவரது எல்லைக்குள் அடங்கி உண்மையை அறியமுடியாமல் மூழ்கி இருக்கின்றனர். அவர்களும், நல்லொழுக்கத்தைக் கடைப் பிடித்து, உண்மையை உணர்ந்து, மனதை சாந்தி அடையச்செய்து, தர்மத்தின் பாதையில் நடந்து, மனதின் ஆழத்தில் உள்ள அழுக்குகளைக் களைந்து, விடுதலை எனும் இலக்கை நோக்கி முன்னேற முடியும். அதை விட்டு, மேற் கூறிய தனது குறுகிய மனப்பான்மையிலிருந்து, பழக்க வழக்கங்களிலிருந்து வெளிவரத் தயங்கி குறுகிய எல்லைக்குள் ஒடுங்கி, பிறர் என்ன சொல்லிவிடுவார்களோ, என அஞ்சி, அத்தகைய செயல் தனது தர்மத்திற்குப் புறம்பாகிவிடுமோவென நினைக்கின்றனர். அத்தகையவர்கள் உண்மையான தர்மம் எது என அறியமுடியாமல் குழப்பமும், தடைகளையும் அனுபவிப்பார்கள். அவர் தனது வழக்கத்தின்படி தினமும் காலை பூஜை செய்பவராகவோ, பலமுறை மந்திரங்கள் ஜெபிப்பவராகவோ இருக்கக்கூடும். ஆன்மீக சிந்தனையில், சமநிலை, பற்றின்மை குறித்து பயிற்சி செய்பவராகவும் இருக்கலாம். அவர்கள் 10 வகுப்புகளின் பயிற்சியினாலென்ன, 100 வகுப்பில் கலந்துகொண்டாலும், மாற்றம் காண முடியாமல் கஷ்டப்படுவார்கள். ஏனெனில் அவர்கள், தங்களது குறிப்பிட்ட சமய நம்பிக்கையில் கட்டுண்டு வெளிவர முடியாததினால்.

புதிதாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட, ஒருவர், எனது தர்மத்தைப்பற்றிய சொற்பொழிவு, மிகவும், அழகாகவும், பகுத்தறிவுள்ளதாகவும், சிறந்ததாகவும் உணர்வு பூர்வமாகவும் இருந்ததாகக் கூறி, ஆயின் தனது மதம், சடங்குகள் தம்மா சாதனையில் ஈடுபட்டால், பறிபோய்விடுமே என சந்தேகத்தை எழுப்பினார். அவர் தம்மாவைப்பற்றி என்ன புரிந்துகொண்டுள்ளார் ?.

துரதிருஷ்டவசமாக, அவர் தர்மத்தை சரியாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்பதையே அறிய முடிகிறது. அவர் தனது மத, சடங்கு, சம்பிரதாயங்களே,

ஆடை அலங்காரங்களே, கலாச்சாரமே, ஞானமே தர்மம் என எண்ணி இருக்கிறார். அவர் மனதில், அசுத்தங்கள், ஆசைகள், தேவையற்ற எண்ணங்கள் நிரம்பி இருக்கலாம், ஆயினும் அவருக்கு அவரது கலாச்சாரமே தர்மம். அத்தகைய மன அழுக்குகளை நீக்குவது அவருக்கு தர்மத்தின் பங்காகத் தோன்றுவதில்லை, தேவையற்றது எனவும் நினைக்கலாம்.

விபாசனா பயிற்சி பெறாத ஒருவனுக்கு இத்தகைய சந்தேகங்கள், குழப்பங்கள், இருக்கத்தான் செய்யும். ஓரிரு வகுப்புகளில் மட்டும் கலந்து கொண்டுவிட்டு, குழப்பத்திலிருந்தால், அவனை கனிவுடன் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆனால் பத்து வகுப்புகளில் பயிற்சி பெற்ற பின்னரும், அவனுக்கு குழப்பங்கள் நீடித்தால் அவனைப்பற்றி என்ன கூறுவது?

அத்தகைய ஒருவனுக்கு தர்மம் என்றால் என்ன? ஒரு குறிப்பிட்ட மதம், பிரிவினரின் சடங்குகள் சம்பிரதாயங்கள், ஆன்மீக சிந்தனைகளே தர்மம் என அவன் நினைக்கிறான். அவர் வெளிப்புறத் தோற்றத்திலேயே திளைத்து, அதுவே தர்மம் என நினைக்கிறார். தான் சரியான தர்மத்தின் பாதையில், ஒழுக்க நெறிகளைக் கடைபிடித்து, மனத்தூய்மையுடன் நடக்கிறேனா என்பதை அவர் அறியவில்லை. அவர் தனது சிந்தனைகளை உள்நோக்கி, மேற்கூறிய வழிகளை சரியாக பின்பற்றுகிறேனா என சிந்தித்தல், முழுமையாக இல்லை எனினும் சிறிதளவு முன்னேறப்பாதையில் செல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஒருகால், அவர் தம்மத்தின் சரியான பாதையில் நடக்க ஆரம்பித்துவிட்டார் என்றால், அவருக்கு தம்மம் வழி காட்டும், தம்மத்தை புரிந்துகொள்வார்.

ஒருவர், விபாசனா பயிற்சியை வியாதிகளை குணப்படுத்தும் கருவியாகத் தீர்மானித்தால், அவர் அதை குறைவாகவே எடைபோட்டுவிடுவார். மேலும் தனது குரு கற்பித்த இந்த விபாசனா, தலை வலி, ரத்தக் கொதிப்பு, இருதய கோளாறு முதலிய சில வியாதிகளை குணப்படுத்தும் நுட்ப முறையாகவே கருதிவிடுவார். அத்தகைய ஒருவர், தனது உடல் உபாதைகளை குணப்படுத்திக்கொள்ளவே விபாசனாவை கற்றவராவார். மேலும், அவர் பக்திப் பாடல்களை பாடுவதிலும், வேதங்கள் ஓதுவதிலும், காலத்தைக்

கழித்துவிடுவார். அவர், விபாசனாவில் 100 வகுப்புகள் பயின்றாலும், மனதை சுத்தப்படுத்தி, தர்மத்தை உணர்ந்து முன்னேறுவதில் வெற்றி காணமாட்டார். ஏனெனில், அவர் தனது குறுகிய வட்டத்தில், கோட்பாடுகளிலேயே மூழ்கியவராவார்.

நாம் ஒன்றை நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஒரு பயிற்சியானது, நமது வாழ்க்கையில், தினமும் நன்நடத்தையில் முன்னேற்றம் ஏற்படுத்த உதவ வேண்டும், மேலும் உண்மையை ஆதாரமாகக்கொண்டு, மன அழுக்குகளை அதன் முளையிலிருந்து முழுமையாகக் களைய வேண்டும்; அவ்வாறு செய்ய இயலாமல் போனால், அது உண்மையான தம்மா ஆகாது.

ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினர் முக்கியமான சடங்கில் சமநிலை அடைய, ஆழ் மன எண்ணங்களை உள்முகமாக ஆராய முயற்சிக்கின்றனர். இதற்கு ஒரு வழி காட்டுதல் வேண்டுமல்லவா?. அத்தகைய வழி முறை இல்லாமல் எப்படி சாதகன் தன்னை அறிய இயலும்? அவர்களுக்கு பற்றுதல் வேருன்றி நிலைத்திருந்தால், அந்த சடங்கு வெறுமையானதே. அதுபோலவே மற்றொரு சடங்கும் உள்ளது, உடல் மீதான பற்றுதலை விலக்குவது. நான் எனது, எனும் ஆழமான பதிவுகள், அவர்களிடமிருந்து எவ்வாறு விலகும். அந்த சடங்கின் பிறகும் இத்தகைய பற்றுதல் நீடிக்குமாயின், அது சடங்கே அல்ல. ஆகவே இது தவறான கருத்து அல்லவா?.

அதுபோலவே இன்னும் பல சடங்குகள், மூட நம்பிக்கைகள், நடைமுறையில் உள்ளன. சமநிலை எய்த மந்திரங்கள் ஓதினால் போதுமா?. உண்ணும்போதும், நடக்கும்போதும், சாப்பிடும்போதும் பேசும்போதும், நான் இதை மனதார நன்றாக உணர்கிறேனா, அது குறித்த விழிப்புணர்ச்சி என்னிடம் உள்ளதா?. அத்தகைய சம நிலையை எப்பொழுதும் நான் கடைபிடிக்கிறேனா?. சரியான முயற்சி இருந்தால், ஒருவன், தான் உண்மையான தம்மத்தின் பாதையில் செல்கிறானா, முன்னேற்றம் காண்கிறானா என்பது தெரிய வரும். இல்லை எனில், ஏதோ தவறு உள்ளது என்பதை உணர வேண்டும். அத்தகைய நிலையில், சரியான விபாசனா வழிகாட்டியை மீண்டும், மீண்டும் அணுகி, சந்தேகங்களை நிவர்த்தி

செய்துகொள்ள வேண்டும். எனது மன அழுக்குகள் சிறிதாவது நீங்க வேண்டும், முன்னேற்றமும் படிப்படியாக இருக்க வேண்டும்; இவ்வாறு நடக்கவில்லை எனில் பயிற்சியில் ஏதோ குறைபாடுகள் உள்ளது என்பதை , உண்மையான சாதகன் எண்ணி எண்ணி, தவறுகளைத் திருத்திக்கொள்ள முயற்சி செய்ய வேண்டும். ஒருவன், நல்ல ஒழுக்கங்களுடன் உண்மையான தம்மத்தின் பாதையில் நடப்பவனாக இருந்தால், மனதளவிலும், உடலிலும், என்ன நடக்கிறது என்பதை தெளிவாக அறிவானாயின், மேலும், அதற்கு எந்தவித எதிர்ப்பு செயலிலும் ஈடுபடாமல், தனது முந்தைய குணாதிசயங்களில் மனம் செல்லாமல் நடப்பானேயாகில், அவன் உண்மையில் விபாசனா பயிற்சியில் முன்னேறுகிறான் எனபதாகும்.

இவை தவிர, மனக் குழப்பத்துடன், ஒருவன், விபாசனா பயிற்சியின்போது , சில மந்திரங்களையும் சேர்த்து உச்சரித்து செயல்படுவானேயாகில், மேலும், ஒரு வார்த்தையோ, அல்லது பிம்பமோ தியானத்தின்போது தோன்றுமேயானால், மனம் அதன்மீது லயித்து தியானம் சிதைவிடும். ஆகவே தேவையற்ற இவைகள், இயற்கையானதல்ல, செயற்கையானவை, அவற்றை உடனே நீக்கிவிட வேண்டும். இவை ஆரம்பத்திலேயே வேருடன் களையப்பட்ட வேண்டும், மூச்சு, உடல் மனம் இவ்விரண்டிற்கும் சம்பந்தப்பட்டதாகும். ஆகவே உண்மையை நோக்கி மனம் ஈடுபட்டால், வெற்றி நிச்சயம்.

தியானத்தின்போது, வார்த்தையோ, பிம்பமோ, தத்துவமோ கலக்கக்கூடாது, அப்படியான நிலை நீடித்தால்தான், ஆதாரம் உண்மையானதாகும். தியானத்தின்போது, சிந்தனைகளை எதிர்ப்பு விருப்பு, வெறுப்பின்றி கவனித்தல் வேண்டும், அந்தக்கணத்தில் எது தோன்றுகிறதோ அதை அப்படியே கவனித்தலே அந்த கூடிணத்தின் உண்மை நிலையாகும். இது ஒவ்வொரு கூடிணும் மாறலாம், அதுவே உண்மை. ஏனெனில், எதுவுமே நிலையற்றதாகும். இவ்வாறே ஒருவர் மாறக்கூடும், மாறவும் வேண்டும்.

எவன் ஒருவன் தம்மத்தின் பாதையில் சரியாக நடக்கிறானோ, அவன், தனது நடத்தைக்கு, செயல்களுக்கு முழு பொறுப்பை ஏற்கிறான். மேலும்

அயராத சாதனையின் பலனாக தன்னை உணர்தலிலும் வெற்றி காண்கிறான். இதை அவன் நன்றாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். மனித வாழ்க்கை மிகவும் உயர்ந்தது, உன்னதமானது, ஆகவே அவன் அதனை நன்றாக உணர்ந்து, குறிக்கோள்களை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

சாதனையாளனுக்கு மேலும் சில பொறுப்புகள் இருக்கின்றன. தியானம் செய்யாதவன் சாதனையாளனை கவனித்துக்கொண்டே இருக்கிறான், அவனிடமிருந்து தெரிந்துகொள்ள , உத்வேகம்பெற ஆசைப்படுகிறான்; ஆகவே சாதகன் தனது நன்நடத்தையில் பிறருக்கு எடுத்துக்காட்டாக செயல்பட்டு பிறருக்கு உதாரண புருஷனாக இருக்க வேண்டும். ஒருகால் சாதகன், மதுபானம் அருந்துபவனாகவோ, சூதாடியாகவோ அல்லது வேறு ஏதாவது தகாத செயலில் ஈடுபட்டாலோ, அவனை நம்பிய பிறர், மனம் கலைந்துவிடுவார், அவன்மீது கொண்டிருந்த நம்பிக்கையை இழந்து விடுவார்கள். அவனது ஒழுக்க சீர்கேடால், தியானம், தம்மம் பிறருக்குப்போய் சேராது. தம்மத்தின் தொடர்ச்சி அறுபடும். எதிர்காலத்தில் எவரும் தம்மத்தை அறிந்துகொள்ள விரும்பாமல், சமூகத்திற்கு கெடுதலே விளையும்.

ஒரு நல்ல சாதகன், தம்மம் தனது சுய நலத்திற்கு மட்டுமல்லாது, பொது நலத்திற்கு உபயோகப்பட வேண்டும் என்பதை நன்கு அறிவான். அவனது ஒவ்வொரு, அடியும், செயலும், வார்த்தைகளும், தம்மத்தின்மீது நம்பிக்கை இல்லாதவர்களுக்குக்கும் நம்பிக்கை ஊட்டும் விதமாக இருக்க வேண்டும். மேலும் அவன் , இவ்வாறு நினத்து செயல்படவேண்டும். “ எனது ஒவ்வொரு அடியும், செயலும் நம்பிக்கை அற்றவர்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டுவதாகவும், அவரின் விழிப்புணர்ச்சியைத் தூண்டுவதாகவும் இருக்கவேண்டும்; அது போலவே தம்மத்தின் மீது நம்பிக்கை உள்ளவர்களுக்கு, அதை மேலும் பலப்படுத்துவதாக அமைய வேண்டும் “ என்பதாம்.

இப்பொழுது உலகம் முழுவதற்கும், ஆன்மீக சாதனைக்கான அவசியமும் தேவையும் வந்துவிட்டது. உலக மக்கள் ஒவ்வொருவரின் நலனுக்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் சாதனை துவங்க இதுவே சரியான நேரம். எவரெல்லாம், ஆன்மீக சாதனையைத் துவங்கி விட்டனரோ, அவர்கள்

அனைவரும், தம்மத்தைக் குறித்த இருவிதமான, பொறுப்பை புரிந்துகொள்ள வேண்டும். தம்மப் பாதையில் நடந்து, பயனடைவது, எனது சுய நலத்திற்கு மட்டுமின்றி, பிறர் நலனுக்காகவும், பொது நலனுக்காகவும் இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு தம்மத்தைக் கடைபிடிப்பதில் நான் உறுதுணையாக இருந்து செயல்பட வேண்டும். மேலும், எனது சாதனையின் மூலம் நான் மட்டும் விடுதலை அடைந்தால் போதாது, பிறரும் விடுதலை அடைய நான் ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக இருந்து அவர்களுக்கு உத்வேகம் வெளிப்பட உதவ வேண்டும்.

இந்த குறிக்கோள் எனது நலனுக்கும், பிறர் நலனுக்குமாக இருக்கட்டும். இது எனது சந்தோஷத்திற்கும், பிறர் சந்தோஷத்திற்கும், வழி காட்டி, இலக்கினை நோக்கி இட்டுச் செல்லட்டும். மேலும், மேலும், பலர் தம்மத்தின் பாதையில் நடந்து பலன் அடையட்டும். அவர்கள் ஆன்மீகத்தில் ஈடுபட்டு, சாதனை செய்து விடுதலை பெறட்டும்.

அனைவரும் சந்தோஷமாக இருக்கட்டும், அனைவரும் சந்தோஷமாக இருக்கட்டும், அனைவரும் சந்தோஷமாக இருக்கட்டும்.

இனிமை, இனிமை, இனிமை.

தம்ம தோஹா

**ஆவோ லோகோன் விஸ்வகே, தாரேன் தர்ம மஹானா;
சீலா சமாதி நிதானஹோன், ஹோவேன் பிரஜ்ஞ்வானா.**

வாருங்கள் உலக மக்களே, நாம் அனைவரும் உயரிய தம்மத்தைக் கடைபிடிப்போமாக; நல்லொழுக்கத்துடன் மனதை ஒருமுகப்படுத்துவோமாக. நாம் அனைவரும் முழுமையாக ஞானம் பெறுவோமாக.

**தர்ம பந்தா ஹி சாந்தி பத, தர்ம பந்தா சுக பந்தா ;
ஜிஸநே பாயா தர்ம பத, மங்கள மிலா அனந்த.**

தர்மத்தின் வழியே, அமைதியின் மூலம், அதுவே, ஆனந்தத்திற்கும் வழி வகுக்கும், தர்மத்தின் வழி நடப்பவரெல்லாம், முடிவற்ற ஆனந்தத்தை அனுபவிப்பார்.

**ஆவோ மானவ மானவீ, சலேன் தர்ம கே பந்தா;
பக, பக, பக சலதே ஹுயே, கரேன் துகோன் கா அந்த.**

வாருங்கள், புருஷர்களே, ஸ்த்ரீகளே, நாம் அனைவரும் தர்மத்தின் வழி நடப்போமாக. ஒவ்வொரு அடியாக தர்மத்தின் பாதையில் நடந்து துன்பங்களுக்கெல்லாம் முடிவுகட்டுவோமாக.

**கதம கதம சலதே ரஹேன் , சுத்த தர்மகே பந்தா ;
கதம கதம பத்தே ரஹேன், கரேன் துகோன் கா அந்த.**

நாம் அனைவரும், ஒவ்வொரு அடியாக உண்மையான தம்மத்தின் பாதையில் நடந்துகொண்டே இருப்போமாக. இவ்வாறு தொடர்ந்து நடந்துகொண்டே, அனைத்து துயரங்களிலிருந்தும் மீண்டு வெளிவருவோமாக.